

Kaszubskie Instrumenty Ludowe

Ludowe zespoły na Kaszubach używają charakterystycznych instrumentów.

1. **Diabelskie skrzypce** (diôbelsczé skrzëpce). Dawniej były one używane do odstraszenia duchów w noc zaduszkową. Obecnie każda kaszubska kapela używa ich jako instrumentu perkusyjnego. Instrument ten znany był na całym Pomorzu. Na szczycie długiego kija osadzona jest straszna maska gbura, diabła, o rozwichrzonych włosach, wychodzących spod kapelusza, którego rondo przyozdabiają dzwoniące blaszki przy każdym ruchu. Szczyt instrumentu z deską mającą kształt skrzypiec umieszczoną poniżej połowy kija łączą jedna, dwie lub trzy struny drutu, które pociągane brzęczą. Na desce przymocowane jest blaszane pudełko, które wypełnione jest twardymi przedmiotami, które przy potrząśnięciu grzechocą. Poza tym można dodatkowo grać uderzając dłonią lub patykiem w deskę lub pudełko. Jednym słowem diabelskie skrzypce starczą za całą orkiestrę: dzwonią, grzechoczą, dźwięczą, stukają.

2. **Burczybas (mrëczk lub brómtop)** - to beczułka, w której znajdują się włosy z końskiego ogona. Pociąganie włosa wilgotnymi palcami wydobywa z instrumentu „burczące” basowe dźwięki. Początkowo burczybas również służył do celów obrzędowych.

3. **Bazuna** – to instrument muzyczny dęty (aerofon). Ma ona wydłużony, dość wąski kształt trąby. Wykonuje się ją z konarów lub nie mających rozgałęzień pni młodych drzew (olchy, brzozy, klonu, lipy, wierzby) o długości od 95 cm do 165 cm, ustnik natomiast z drewna sosnowego. Z drewna usuwano korę, rozcinano wzdłuż na dwie połowy, które wydrążano w środku. Następnie zespalano, nakładając łączące je obręcze, splecione z wikliny, wierzby, korzeni sosny, czasem też metalowe (z mosiądzu brązu, srebra). Bazuna spełniała funkcję sygnalizacyjną (służyła do porozumiewania się pastuchów i rybaków jeziornych), magiczną i muzyczną.